

PROCEEDINGS

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 ประจำปี 2566

50 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“งานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

“Research and Innovation for Sustainable Development”

ระหว่างวันที่ 20 – 21 กรกฎาคม 2566

ณ เดอะ บลูสกาย รีสอร์ท อำเภอเขาชัยสน จังหวัดเพชรบูรณ์

รายงานสืบเนื่อง
การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 ประจำปี 2566
50 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
“งานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

20 – 21 กรกฎาคม 2566
ณ เดอะ บลูสกาย รีสอร์ท อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

จัดโดย
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

รายงานสืบเนื่อง

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 ประจำปี 2566 50 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
“งานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

บรรณาธิการที่ปรึกษา : อาจารย์พิพัฒน์ ชนาเทพพร

กองบรรณาธิการ : รองศาสตราจารย์ธรรม์ณชาติ วันแต่ง
: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษติญา มูลศรี
: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะวัน เพชรหมี่
: ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนธยา วันชัย

พิมพ์ครั้งแรก : สิงหาคม 2566

จัดพิมพ์โดย : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
83 หมู่ 11 อาคารสถาบันวิจัยและพัฒนา ถนนสระบุรี-หล่มสัก
ตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
โทรศัพท์ / โทรสาร : 0-5671-7141
มือถือ : 08-3212-2666
E-Mail : research@pcru.ac.th

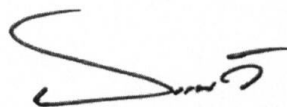
สารจากคณะกรรมการจัดงาน

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 6 ประจำปี 2566 50 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ “งานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” เล่มนี้เป็นเอกสารรวมบทความวิจัย ที่เข้าร่วมนำเสนอและเผยแพร่ผลงานวิจัยของนักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา คณาจารย์ และผู้สนใจบุคคลภายนอก ตลอดจนเป็นการสร้างเครือข่ายด้านการวิจัยให้เกิดการพัฒนาต่อยอดงานวิจัยในอนาคต เมื่อระหว่างวันที่ 20-21 กรกฎาคม 2566 ซึ่งจัดขึ้นที่ เดอะ บลูสกาย รีสอร์ท อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยความร่วมมือจากหลายฝ่ายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ในปีนี้เป็นการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 ที่มีบทความวิจัยจำนวนถึง 70 บทความ เป็นผลงานจากมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ และสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ ให้นำเสนอแบบปากเปล่าในที่ประชุม ได้รับการตอบรับจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีการนำเสนอแบบบรรยาย (Oral Presentation) และแบบโปสเตอร์ (Poster Presentation) โดยมีผลงานวิจัยที่นำเสนอในการประชุมวิชาการฯ ครั้งนี้ ได้รับการเลือกให้ลงตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิทยาการจัดการวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง (Peer Review) จำนวนทั้งสิ้น 4 บทความ

คณะกรรมการจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 ขอขอบคุณนักวิจัยทุกท่านที่ส่งบทความวิจัยเพื่อพิจารณา ทั้งผู้ที่ได้รับการตอบรับและผู้ที่ไม่ได้รับการตอบรับในการนำเสนอบทความวิจัย ขอขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความที่เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อพิจารณาบทความอย่างเข้มข้นได้มาตรฐาน ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สำหรับการสนับสนุนการประชุมวิชาการในครั้งนี้ ขอขอบคุณบุคลากรของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ได้ดำเนินงานประสานงานกับนักวิจัย และผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดรวบรวมทำเล่มรายงานผลงานวิจัยสำหรับงานประชุมให้สำเร็จในเวลาที่เหมาะสม

หวังเป็นอย่างยิ่งว่างานประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์ ครั้งที่ 6 ประจำปี 2566 เป็นโอกาสที่ดีสำหรับนักวิจัย
นักวิชาการ และนักศึกษา ได้นำเสนอผลงานเป็นเวทีในการพัฒนาตนเอง
ไปสู่ผลงานที่สามารถนำไปตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพ และ
เป็นการสร้างเครือข่ายการวิจัยสำหรับการทำงานร่วมกันในอนาคตต่อไป

(รองศาสตราจารย์ธรรมนูญ วันแต่ง)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

เรื่อง	หน้า
การกระจายเชิงพื้นที่ของการท่องเที่ยวไทย บัณฑิต ชัยวิชญชาติ	351
ปัจจัยการรับรู้คุณค่าที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้งานแอปพลิเคชันบนมือถือ เพื่อสั่งอาหารของผู้บริโภค ในจังหวัดเพชรบูรณ์ อิสริยาภรณ์ สุมาลี	362
ความสัมพันธ์ระหว่างการตลาดดิจิทัลและความเชื่อมั่นกับการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ประดับยนต์ออนไลน์ ของผู้บริโภคในจังหวัดเพชรบูรณ์ ศตวรรษ จันตะแฝง	371
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้ามือสองผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ของผู้บริโภคในจังหวัด เพชรบูรณ์ สุชาดา เกิดดี	380
การนำเสนอผลงานแบบโปสเตอร์ (Poster Presentation) สาขาด้านวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ (Poster)	388
การศึกษาพันธุกรรมระดับโมเลกุลของยีน COI ของด้วงเจาะผลกาแฟในพื้นที่ปลูกกาแฟอาราบิก้าอินทรีย์ จังหวัดเชียงราย นันทนิจ จารุเศรณี และสมบุญ คำเดจา	389
การเปรียบเทียบองค์ประกอบทางเคมีต่อฤทธิ์ยับยั้งอัลไซเมอร์ของสมุนไพรไทยโดยเทคนิค LC-MS คงเดช สวาสดีพันธ์, สิริวัฒน์ บุญชัยศรี, ดามรงค์มน สุรางกูร, จันทกานต์ นุชสุข, ยัญชญา ปรีชาวรรณ และภรภัทร สำอางค์	395
การตั้งตำรับและการประเมินคุณสมบัติการบูตินไมโครสโปกซ์ วิชณ ธวัชชัย, ยุทธศักดิ์ แซ่มะ, อรวรรณ บวบดี, ศิริรัตน์ พันธุ์เรือง และ สุวรรณา ธวัชชัย	397
การผลิตและศึกษาคุณสมบัติบางประการของนมคีเฟอร์และคีเฟอร์เวย์ สุชาดา เขมภูเขียว และจันทกานต์ นุชสุข	407
สาขาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Poster)	417
รัฐประหาร 22 พฤษภาคม 2557 ในทัศนะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สันธยา นันทพรหม, วุฒิพงศ์ บัวชัย และอรุณ สนใจ	418
การเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัด เพชรบูรณ์ พวงนา กว้านทอง, วุฒิพงศ์ บัวชัย และธิดารักษ์ ลือชา	429
พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลสระประดู่ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ หนึ่งฤทัย อุทัย, วุฒิพงศ์ บัวชัย, อรุณ สนใจ, ธิดารักษ์ ลือชา และสุภัทธี ขุนสิงห์สกุล	442
การปรับตัวของพลเมืองวิถีใหม่เพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัลในสังคมไทย นฤมล อนุสนธิ์พัฒน์, อีรพงศ์ ไชยมังคละ และอมเรศ กลิ่นบัวแก้ว	452
การดำเนินชีวิตในสังคมวิถีใหม่ตามแนวพระพุทธศาสนา สุธี โกสิทธิ์, พรศักดิ์ ทรัพย์สมบัติ และธีระพงษ์ ทศวัฒน์	463

การเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

The Local Politics and Covid-19 Prevention and Control Measures in Nong Phai District Phetchabun Province

พจนนา กำปันทอง, วุฒิพงษ์ บัวช้อย* และธิดารักษ์ ลือชา

Phajana Kampanthong, Wutthiphong Buachoi* and Thidarak Luecha

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
Master of Political Science Program in Politics and Government. Faculty of Humanities and Social Sciences.

*Corresponding author E-mail: wutthiphong.bua@pcru.ac.th โทร. 081-4372537

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Method) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ คือ ประชาชนในอำเภอหนองไผ่ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เชิงคุณภาพ คือ คณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อระดับจังหวัด ตัวแทนภาครัฐในอำเภอหนองไผ่ และตัวแทนภาคประชาชน อสม. ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน แพทย์ประจำตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สถิติพรรณนา คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติวิเคราะห์คือ t-test และ One way ANOVA และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการศึกษาพบว่า การเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การศึกษาไม่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคของการเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ และอายุไม่มีผลต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ และมาตรการป้องกันควบคุมโรคโควิด 19 จะต้องมีการร่วมมือกันระหว่างโรงพยาบาล สาธารณสุขอำเภอ เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยจะมีการแบ่งภาระหน้าที่ให้แต่ละหน่วยรับผิดชอบ ไม่มีการรวมกลุ่มสังสรรค์กัน และมีการล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์อยู่ตลอดเวลาหลังจากกลับมาจากทำธุระหรือหยิบจับสิ่งของ

คำสำคัญ: การเมืองท้องถิ่น มาตรการป้องกันและการควบคุมโรค โรคโควิด 19

Abstract

Research on Local Politics and Measures for Prevention and Control of COVID-19 in Nong Phai District, Phetchabun Province. with a purpose To study the participation of people in setting measures for prevention and control of COVID-19 in Nong Phai District Phetchabun Province. To

study the problems and obstacles of people's participation in setting measures for prevention and control of COVID-19 in the area of Nong Phai District Phetchabun Province. To study ways to solve problems and obstacles, people's participation in determining measures for prevention and control of COVID-19 in Nong Phai District Phetchabun Province. It is a mixed method research between quantitative research and Qualitative Research. The population used in the quantitative study was the people in Nong Phai District. Prescribe the sample group was 398 people. The qualitative key informants were the provincial communicable disease control committees. Government representative in Nong Phai District And people's representatives, volunteers, village headmen, village headmen, sub-district doctors. and the village committee. The research tools were questionnaires, interview guide, and the researcher. Data were analyzed by social science software packages. Descriptive statistics were percentage, mean, standard deviation. Analytical statistics were t-test and one way ANOVA and content analysis was used to analyze qualitative data.

The study found that Local Politics and COVID-19 Prevention and Control Measures in Nong Phai District, Phetchabun Province Overall, it was at a high level. Hypothesis Testing found The study had no effect on the problems and obstacles of local politics and measures for prevention and control of COVID-19 in the area of Nong Phai District. Phetchabun Province and age had no effect on solutions to problems and local political obstacles and measures for prevention and control of COVID-19 in Nong Phai District. Phetchabun Province. And measures to prevent and control COVID 19 must be coordinated between hospitals. District Public Health municipalities and subdistrict administrative organizations There will be a division of responsibilities among each unit. No social gathering and always washing hands with alcohol gel after coming back from running errands or picking up things.

Keywords: Local Politics, Disease Prevention and Control Measures, Covid-19

บทนำ

การเมืองท้องถิ่น (local politics) มีสาระสำคัญที่สะท้อนถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการร่วมมือหรือแย่งชิงอำนาจในการจัดสรรแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าในชุมชนท้องถิ่น ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชนต่างก็มีส่วนร่วมในการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าในท้องถิ่น โดยมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันอยู่ตลอดเวลาซึ่งในปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนี้อาจมีทั้งความร่วมมือและความขัดแย้งเกิดขึ้น รวมทั้งมีการประนีประนอมกัน (ปธาน สุวรรณมงคล, 2562, 8) อย่างไรก็ตาม เป็นที่ยอมรับว่า การเมืองทั้งหลายล้วนมีที่มาจากท้องถิ่น (all politics is local) ทำให้เห็นว่า ประเด็นการเมืองที่เกิดขึ้นหลากหลาย เช่น การยื่นกระทู้ถามรัฐบาลของสมาชิกสภาเกี่ยวกับประเด็นความเดือดร้อนจากอุทกภัยที่ชาวบ้านประสบ การเดินขบวนประท้วงของชาวบ้านต่อการตัดสินใจของรัฐบาลในการเดินทางสร้างโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าโดยพลังงานถ่านหิน เป็นต้น มาจากประเด็นที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ จนสามารถกล่าวได้ว่า การเมืองท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการเมืองระดับชาติ ในฐานะที่เป็นรากฐานสำคัญของการเมืองระดับชาติ ซึ่งหากการเมืองท้องถิ่นมีความเข้มแข็งมั่นคงแล้ว ย่อมส่งผลต่อการเมืองระดับชาติอย่างแน่นอน ดังปรากฏให้เห็นตัวอย่างในหลายประเทศที่มีการพัฒนาทางการเมืองที่เข้มแข็งมั่นคง เช่น สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐเยอรมัน เป็นต้น ซึ่งการเมืองของประเทศดังกล่าวนี้ มีพัฒนาการทางการเมืองระดับล่างสู่ระดับบน โดยมลรัฐหรือชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและมีบทบาทสำคัญในการปกครองตนเองมาก่อน ส่งผลให้เมื่อรวมตัวกันเป็นประเทศทำให้การเมืองระดับชาติมีความเข้มแข็งไปด้วย

ดังนั้น การเมืองท้องถิ่นจึงเป็นเสมือนโรงเรียนในการให้การศึกษาทางการเมืองแก่ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นในทางปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และเป็นการเมืองที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เมื่อประชาชนมีความตื่นรู้ทางการเมืองมากขึ้นแล้ว ประชาชนก็จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างต่อเนื่องเพื่อประโยชน์ของคนในท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่นโดยรวม และเป็นการส่งเสริมและสร้างความมั่นคงอย่างยั่งยืนให้แก่ระบอบประชาธิปไตยนั่นเอง

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา-2019 (COVID-19) ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นโรคระบาดครั้งใหญ่ของเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่ โดยองค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ประกาศโรคไวรัสโคโรนา-2019 เป็นการแพร่ระบาดใหญ่ทั่วโลก และยังไม่มียาวัคซีนป้องกัน หรือยารักษาโรคที่ได้ผลสำหรับการนี้ เป็นเหตุทำให้จำนวนผู้ติดเชื้อภายในประเทศ และทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผลกระทบจากการแพร่ระบาดดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจโลกทั้งในและต่างประเทศต้องหยุดชะงักจากการปิดเส้นทางการขนส่ง โดยในภาวะเศรษฐกิจประเทศไทยในไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2563 ลดลงร้อยละ 1.8 ตามการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติร้อยละ 38 (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, 2563) ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้สภาพคล่องทางธุรกิจประสบปัญหาการผลิต และการลงทุนลดลง ส่งผลกระทบต่อภาคการจ้างงาน ธุรกิจหยุดชะงัก และรายได้ของครัวเรือน กล่าวคือ แรงงานภายในประเทศประสบปัญหาการว่างงาน และถูกจ้างออกจากงานจำนวนมากจากการปิดตัวของภาคธุรกิจ และโรงงานหลายแห่ง ทำให้ประชาชนต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้น รัฐบาลจึงต้องทำหน้าที่ในการบริหารกิจการบ้านเมือง และสังคม เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงการบริการ การเงินการคลังมั่นคง และดำรงธรรมาภิบาล และกลับเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็วที่สุด (กรมควบคุมโรค, 2564, 1)

นอกจากนี้ยังได้มีการจัดตั้งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมและติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคดังกล่าวอย่างใกล้ชิด โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯ พร้อมทั้งได้มีการออกมาตรการควบคุมหลักที่รับรองตามข้อกำหนดตามมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 1) ข้อ 11 เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 โดยมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2563 ซึ่งมาตรการดังกล่าวเป็นมาตรการที่กำหนดตามรูปแบบกิจกรรมการใช้ชีวิตของประชาชนเป็นหลัก ทั้งในส่วนในระดับประเทศ ระดับชุมชน จนถึงระดับปัจเจกบุคคล เนื่องจากมีการแพร่กระจายของเชื้อไปยังจังหวัดต่างๆ ผ่านทางการเคลื่อนย้ายประชากร ทำให้ทุกภาคส่วนต้องมีความตื่นตัวและเฝ้าระวัง และด้วยผลกระทบที่กระจายเป็นวงกว้างทำให้ประชาชนทุกคนได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่อง (ราชกิจจานุเบกษา, 2563, 16)

การแพร่ระบาดของโควิด - 19 ทำให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทสำคัญในการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของโควิด-19 มีมาตรการเข้มงวด เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว (กรมควบคุมโรค, 2564, 2) ทั้งนี้เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2563 ได้มีหนังสือจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายหน้าที่ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศให้ดูแลรับมือกับโรคระบาดโควิด-19 (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2563, 1) โดยในพื้นที่อันเป็นแหล่งที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ

ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563 ข้อ 7 แต่งตั้งให้ข้าราชการสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 เฉพาะในเขตที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ (2) ข้าราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ (2.3) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2563 ข้อ 5 แต่งตั้งให้ข้าราชการสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 เฉพาะในเขตที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ (2) ข้าราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ (2.3) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ด้วยเหตุนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องระดมสรรพกำลังที่มีอยู่เพื่อดำเนินการจัดการป้องกันไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ร่วมกับหน่วยงานระดับตำบล หน่วยงานความมั่นคง หน่วยงานด้านสาธารณสุขในพื้นที่

เพื่อประสานงานและร่วมกันป้องกันโรคให้ดีที่สุดเพื่อความปลอดภัยของประชาชน และเนื่องจากผู้วิจัยเป็นประชาชนคนหนึ่งของอำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษานโยบายและมาตรการต่างๆ ที่รัฐบาลส่วนกลางหรือผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้นำของจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่สั่งการมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรับมือกับการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) เกี่ยวกับรูปแบบมาตรการโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงการศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่างๆ และแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินการตามนโยบายหรือมาตรการนั้นๆ ด้วย

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีคำถามการวิจัยว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีอย่างไร ปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีอย่างไร และมีแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ อย่างไร

จากความเป็นมาและความสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ทำวิจัยเรื่อง “การเมืองท้องถิ่นกับมาตรการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์” ขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุม โรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Method) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ คือ ประชาชนในอำเภอหนองไผ่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน ผู้วิจัยมีวิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างจากสูตรคำนวณ หากกลุ่มตัวอย่างของทาร์โล ยามาเน่ (Taro Yamane, 888-887; อ้างถึงใน วุฒิพงศ์ บัวชัย, 2564, 62) ใช้ค่าความคาดเคลื่อนที่ 0.05 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เชิงคุณภาพ คือ คณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อระดับจังหวัด ตัวแทนภาครัฐในอำเภอหนองไผ่ และตัวแทนภาคประชาชน คือ บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ทำตามคำสั่งในพื้นที่ เช่น อสม. ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน แพทย์ประจำตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยหาคุณภาพเครื่องมือผ่านการทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจหาคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปใช้ทดสอบกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 30 ชุด ทั้งนี้ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปใช้ในการทดสอบ ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบรายละเอียดของข้อคำถาม (item) ของแบบสอบถามกับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญในเรื่องนี้ และได้นำมาปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษา การเรียงลำดับความแล้วจึงนำแบบสอบถามไปทดสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรง (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach คือ เท่ากับ 0.85 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (IBM) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติวิเคราะห์ (Analysis Statistics) ที่ใช้คือ t-test และ One way ANOVA แปลผลข้อมูลด้วยการพรรณนาประกอบกับตารางแสดงข้อมูลสถิติ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์ (Interview guide)

และผู้วิจัย ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพผ่านผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งในแต่ละวัตถุประสงค์ของการวิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเชิงปริมาณก่อน แล้วจึงจะนำเสนอผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ผลศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีดังนี้

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ประชาชนมีความเคร่งครัดในการเว้นระยะห่างกับคนอื่นอย่างน้อย 1 เมตร เมื่อออกไปข้างนอก ประชาชนหลีกเลี่ยงการเดินทางออกนอกบ้านเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ประชาชนหลีกเลี่ยงการอยู่ในที่แออัดหรือผู้คนจำนวนมาก เพราะต้องการเว้นระยะห่างกับคนอื่น ประชาชนสวมหน้ากากอนามัยทุกครั้ง เพื่อลดการฟุ้งกระจายของเชื้อโรค เมื่อออกไปนอกบ้าน ประชาชนมีการเปลี่ยนหน้ากากอนามัยทุกครั้ง หลังจากกลับจากการทำธุระนอกบ้าน ประชาชนเห็นว่าเทศบาล/อบต.มีมาตรการให้พนักงานให้บริการประชาชน มีการสวมหน้ากากตลอดเวลา ประชาชนเห็นว่า อบต./เทศบาล มีการแจกเจลแอลกอฮอล์ให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง มีการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ ประชาชนได้ล้างมือด้วยสบู่หรือเจลแอลกอฮอล์ทุกครั้ง หลังจากกลับมาจากตลาด ประชาชนหาโอกาสล้างมือด้วยสบู่ เจลแอลกอฮอล์ทุกครั้งในการสัมผัสสิ่งของ เช่น ปากกา แก้วที่จับประตู่ เมื่ออยู่นอกบ้าน ประชาชนเห็นว่ามีความรู้เกี่ยวกับโรคโควิด-19 และจุดลงทะเบียน ให้กับประชาชนที่จะเข้ามาติดต่อและสถานที่ราชการ ประชาชนมีการวัดไข้หลังจากกลับมาจากสถานที่เสี่ยง ประชาชนวัดอุณหภูมิทุกครั้งก่อนเข้าใช้บริการสถานที่ราชการ ประชาชนแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้าน หรือ อสม. ทราบ หลังจากที่ทำนกลับมาจากสถานที่เสี่ยง เพื่อจะได้สิทธิในการตรวจเชื้อโควิด 19 ฟรี ประชาชนใช้ทิชชูปิดปากทุกครั้งที่มีอาการไอหรือจามและทิ้งกระดาษทิชชูในถังขยะที่มีฝาปิดในทันที ประชาชนเดินทางกลับมาจากพื้นที่เสี่ยงหรือเดินทางข้ามจังหวัด ทำนแยกตัวเพื่อที่จะสังเกตอาการเป็นระยะเวลา 14 วัน รวมทั้งหาเครื่องตรวจโควิด-19 (Antigen Test Kit) มาตรวจทั้งหมดเอง ประชาชนเห็นว่าสถานที่ให้บริการมีการสแกนผ่านแอปพลิเคชันไทยชนะ และทำนได้สแกนแอปนี้ ก่อนเข้าไปใช้ในสถานที่แห่งนี้ ประชาชนเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งใน อบต./เทศบาล มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันไทยชนะ และประชาชนสามารถถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันไทยชนะให้กับครอบครัวได้ คือ มีการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า มาตรการป้องกันควบคุมโรคโควิด 19 จะต้องมีการร่วมมือกันระหว่างโรงพยาบาล สาธารณสุขอำเภอ เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยจะมีการแบ่งภาระหน้าที่ให้แต่ละหน่วยรับผิดชอบ ไม่มีการรวมกลุ่มสังสรรค์กัน และมีการล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์อยู่ตลอด หลังจากกลับมาจากทำธุระหรือหยิบจับสิ่งของ

2. ผลศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีดังนี้

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ประชาชนเห็นว่าสถานที่ราชการไม่ได้ดำเนินการตามมาตรการเอื้ออำนวยให้ทำนปฏิบัติตามแนวทางการเว้นระยะห่าง คือ เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ประชาชนขาดความตระหนักในการเดินทางในที่ชุมชนโดยไม่มีการเว้นระยะห่าง มีการเบียดเสียด อยู่ห่างกันไม่เกิน 1 เมตร และพบว่า ประชาชนมีการรวมกลุ่ม โดยไม่คำนึงถึงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด 19 คือ พบประชาชนไม่สวมหน้ากากในการเดินทางไปมาสถานที่ต่างๆ และพบว่าประชาชนจำนวนหนึ่งมีพฤติกรรมสวมใส่หน้ากากอนามัยไว้ได้คางจึงไม่ปลอดภัยต่อโรคติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ประชาชนเห็นว่าการสวมใส่หน้ากากอนามัยที่มีการสัมผัสบ่อยๆ เสี่ยงต่อการโรคติดเชื้อไวรัสโควิด-19 พบว่า ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการในสถานที่ราชการไม่ล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ คือ เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด พบว่าประชาชนไม่ล้างมือด้วยแอลกอฮอล์เจล เมื่อมีการสัมผัสกับ ปากกา และแก้วในระดับมาก และพบเห็นประชาชนละเลยในการล้างมือก่อนเข้าใช้บริการสถานที่ต่างๆ พบว่าประชาชน

เดินทางไปสถานที่ราชการ เอกชน ไม่มีการคัดกรองอุณหภูมิก่อนเข้าใช้บริการ เห็นว่าประชาชนไม่ตระหนักในการตรวจวัดอุณหภูมิก่อนการเข้าใช้บริการ พบว่าสถานที่ต่างๆ ไม่มีการตรวจวัดอุณหภูมิก่อนการเข้าใช้บริการ พบประชาชนที่กลับมาจากต่างจังหวัดหรือกลุ่มเสี่ยงไม่แจ้งให้กับ อสม. ผู้ใหญ่ทราบ คือ พบว่าประชาชนบางคนมีไข้ ไอ จาม และเวียนศีรษะ ไม่ยอมกักตัว/ตรวจโควิด 19 พบว่า อุปกรณ์ (Antigen Test Kit) มีไม่เพียงพอต่อการตรวจโควิด 19 กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง พบว่าประชาชนไปในสถานที่ราชการ เอกชน ไม่สแกนแอปพลิเคชันไทยชนะการเข้า-ออก ในการใช้บริการ พบประชาชนไม่สามารถที่จะเข้าใช้แอปพลิเคชันไทยชนะในการสแกนเพื่อที่จะเข้าใช้บริการ และพบว่าประชาชนไม่สนใจและเลยต่อการใช้แอปพลิเคชันไทยชนะเพื่อลงทะเบียนเข้าไปในสถานที่ต่างๆ

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับ “D - M - H - T - T - A” คือพบว่า ปัญหาจากการไม่ตระหนักถึงความปลอดภัย เพราะส่วนใหญ่จะอยู่ในที่แออัด จึงไม่สามารถที่จะรักษาระยะห่างกับผู้อื่นได้ การสวมหน้ากากอนามัยยังมองไม่เห็นความสำคัญเพราะความเชื่อผิดของคนบางคน จนกระทั่งได้เห็นถึงผลที่ไม่สวมหน้ากากอนามัยว่าไม่สามารถติดเชื้อได้โดยตรง ขณะที่ประชาชนยังมีบางคนที่ยังสวมหน้ากากไว้ได้คงอยู่ ดังนั้นเราจึงต้องมีการปลูกฝังและให้ความสำคัญกับบุตรหลานสวมหน้ากากอนามัยทุกครั้งที่ออกจากบ้าน มาตรการมีส่วนน้อยเพราะสถานที่ต่างๆ จะมีการนำเจลแอลกอฮอล์มาตั้งให้บริการบางคนอาจมีเจลเป็นส่วนตัวที่พกมาด้วยตลอด ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการมาตรการนี้คือบางท่านไม่เห็นความสำคัญถือว่าตนเองแข็งแรงไม่ต้องวัดก็ได้ แต่เชื่อโรคก็มีพัฒนาตนเองอาจจะไม่แสดงอาการโดยการวัดอุณหภูมิ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถตรวจให้ได้ หากไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง เพราะบางพื้นที่มีการปกปิดการติดเชื้อ บางพื้นที่เครื่องหาเชื้อโควิดขาดแคลน และประชาชนบางกลุ่มไม่สามารถที่จะใช้มือถือสแกนเข้าแอปไทยชนะ เพราะด้วยเนื่องจากมือถือที่ใช้อย่างไม่รองรับสำหรับแอปไทยชนะ

3. ผลศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหและอุปสรรคการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบุรี มีดังนี้

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ประชาชนเห็นด้วยในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับเทศบาล/อบต.จัดให้มีระยะห่างระหว่างบุคลากรหรือผู้ที่เข้ามาติดต่อภายในสถานที่ราชการตามมาตรการที่รัฐกำหนด ประชาชนเห็นประกาศ/การทำเครื่องหมายทางเดิน/เก้าอี้ขึ้น เพื่อเว้นระยะห่างเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติตน และเทศบาล/อบต.มีจุดบริการให้กับผู้ที่มาใช้บริการเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด 19 นอกจากนี้ ประชาชนเห็นด้วยกับแนวทางต่างๆ ต่อไปนี้ในระดับมาก คือ มีการแจ้งให้ประชาชนหลีกเลี่ยงเข้าไปในสถานที่ที่มีผู้คนหนาแน่น เช่น ห้างสรรพสินค้า ตลาด ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา และประชาชนสามารถที่จะสร้างความตระหนักให้กับผู้อื่นรับรู้และปฏิบัติตามโดยการสวมใส่หน้ากากอนามัยทุกครั้งเมื่อออกจากที่พักอาศัย ประชาชนใช้หน้ากากอนามัย กรณีจำเป็นต้องพบปะผู้อื่นและรักษาระยะห่างไม่น้อยกว่า 1-2 เมตร ประชาชนหลีกเลี่ยงการสัมผัสหน้ากากอนามัยขณะใช้งาน ถ้าหากหลีกเลี่ยงไม่ได้ทำนาล้างมือด้วยแอลกอฮอล์เจลหรือน้ำสบู่บ่อยๆ ประชาชนเห็นว่าเทศบาล/อบต. มีการติดป้ายประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากโควิด 19 และการแจกเจลแอลกอฮอล์ให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง ประชาชนล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ทุกครั้ง หลังจากมีอาการไอหรือจาม เทศบาล/อบต. มีการจัดบุคลากรของหน่วยงานรัฐมาให้คำแนะนำและตรวจคัดกรองอุณหภูมิของผู้ที่จะเข้ามาใช้บริการ เทศบาล/อบต. มีการกำหนดให้มีทางเข้า-ออกที่ชัดเจน และมีการคัดกรองผู้ที่มารับบริการพร้อมทำสัญลักษณ์ให้กับผู้ที่ผ่านการคัดกรอง เทศบาล/อบต. มีการจัดโรงพยาบาลสนามเพื่อกักตัวให้กับประชาชนที่กลับมาจากต่างจังหวัดหรือกลุ่มเสี่ยง เทศบาล/อบต. มีการจัดตั้งจุดตรวจการเข้า-ออกของหมู่บ้านเพื่อลดการแพร่ระบาดของโควิด 19 ประชาชนหลีกเลี่ยงการสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ที่มีอาการไข้และไอจาม ประชาชนพบว่าสถานที่ราชการมีการเซ็นชื่อตรงจุดลงทะเบียนเพื่อเข้าใช้บริการ กรณีที่ประชาชนบางส่วนไม่สามารถที่จะใช้สมาร์ตโฟนหรือโทรศัพท์มือถือได้ ประชาชนเห็นว่าเทศบาล/อบต. มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับขั้นตอนในการเข้าใช้แอปพลิเคชันไทย และประชาชนเห็นด้วยในแนวทางการแก้ไขปัญหในระดับมากเกี่ยวกับการให้เทศบาล/อบต. สร้างความตระหนักในการเข้าใช้แอปพลิเคชันไทยชนะเพื่อลงทะเบียนเข้าไปในสถานที่ต่างๆ

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับ “D – M – H – T – T – A” ยังพบว่า การปฏิบัติต่อไปนี้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคด้วย กล่าวคือ ทางหน่วยงานรัฐหรือเอกชน มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับลูกบ้านอยู่บ่อยๆ หรือทำสัญลักษณ์ให้มีการเว้นระยะห่างเพื่อลดการแออัด และการปฏิบัติงานที่มีการจำกัดจำนวนเข้าใช้บริการ เช่น ธนาคาร ในสถานที่หรือห้างสรรพสินค้าย่านใจกลางเมืองของ บุคคลในครอบครัวตลอดจนประชาชนที่อยู่ในชุมชนถึงผลเสียของการไม่สวมหน้ากากอนามัย มีจุดบริการประชาชน ในการวัดอุณหภูมิ สามารถที่จะให้สถานที่นั้นวางกล่องหน้ากากไว้ให้สำหรับประชาชนที่ไม่สวมหน้ากากมา หน่วยงานรัฐและเอกชนยังถึงความไม่ปลอดภัยจากการไม่ล้างมือ เพราะมือถือว่าเป็นอวัยวะที่สำคัญของร่างกายในการสัมผัสและหยิบจับสิ่งของๆ และการจัดตั้งจุดบริการเจลแอลกอฮอล์สำหรับประชาชนในการเข้าใช้บริการ ทาง หน่วยงานรัฐและเอกชน จัดให้มีคนเฝ้าหน้าประตูทางเข้า-ออก เพื่อจะให้ประชาชนที่เข้ามาวัดอุณหภูมิ และให้ความ ร่วมมือกับหน่วยงานที่มีการคัดกรองเพื่อความปลอดภัยต่อตนเองและบุคคลรอบข้าง ทางหน่วยงานรัฐมีการแจ้ง ให้กับบุคคลที่เข้ามาจากกลุ่มเสี่ยงให้เข้ารับการตรวจ หากพบว่าตนเองมีความเสี่ยงสูงต้องเข้ารับการตรวจก่อนที่จะ แสดงอาการและกักตัวเพื่อสังเกตอาการ หากพบว่าบุคคลที่อยู่ในชุมชนสัมผัสกับผู้ป่วยต้องให้คำแนะนำแก่เขา เพื่อ เฝ้าสังเกตอาการ และในการสแกนแอปไทยชนะ ประชาชนให้ความร่วมมือกับทางสถานที่ที่มีการจัดโครงการไทยชนะ เพื่อความรวดเร็วและป้องกันตนเองจากการสัมผัสอุปกรณ์

ผลการศึกษาด้านสมมติฐาน พบว่า การศึกษาและอายุของประชาชน มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคของ การเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

อภิปรายผล

อภิปรายผลตามผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกัน ควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

จากผลการวิจัยที่พบว่า ประชาชนมีความเคร่งครัดในการเว้นระยะห่างกับคนอื่นอย่างน้อย 1 เมตร เมื่อออกไปข้างนอก ประชาชนหลีกเลี่ยงการเดินทางออกนอกบ้านเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ประชาชนหลีกเลี่ยงการอยู่ในที่แออัดหรือผู้คนจำนวนมาก เพราะต้องการเว้นระยะห่างกับคนอื่น ประชาชนสวม หน้ากากอนามัยทุกครั้ง เพื่อลดการฟุ้งกระจายของเชื้อโรค เมื่อออกไปนอกบ้าน ประชาชนมีการเปลี่ยนหน้ากาก อนามัยทุกครั้ง หลังจากกลับมาจากการทำธุระนอกบ้าน ประชาชนเห็นว่าเทศบาล/อบต.มีมาตรการให้พนักงานที่ ให้บริการประชาชน มีการสวมหน้ากากตลอดเวลา ประชาชนเห็นว่า อบต./เทศบาล มีการแจกเจลแอลกอฮอล์ให้กับ ประชาชนได้อย่างทั่วถึง มีการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ ประชาชนได้ล้างมือด้วยสบู่หรือ เจลแอลกอฮอล์ทุกครั้ง หลังจากกลับมาจากตลาด ประชาชนหาโอกาสล้างมือด้วยสบู่ เจลแอลกอฮอล์ทุกครั้งในการ สัมผัสสิ่งของ เช่น ปากกา แก้วที่จับประตูดู เมื่ออยู่นอกบ้าน ประชาชนเห็นว่ามีความรู้เรื่องวัดอุณหภูมิและแอลกอฮอล์ และจุด ลงทะเบียน ให้กับประชาชนที่จะเข้ามาติดต่อและสถานที่ราชการ ประชาชนมีการวัดไข้หลังจากกลับมาจาก สถานที่เสี่ยง ประชาชนวัดอุณหภูมิทุกครั้งก่อนเข้าใช้บริการสถานที่ราชการ ประชาชนแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้าน หรือ อสม. ทราบ หลังจากที่ทำนกลับมาจากสถานที่เสี่ยง เพื่อจะได้สิทธิในการตรวจเชื้อโควิด 19 ฟรี ประชาชนใช้ทิชชูปิดปาก ทุกครั้งที่มีการไอหรือจามและทิ้งกระดาษทิชชูในถังขยะที่มีฝาปิดในทันที ประชาชนเดินทางกลับมาจากพื้นที่เสี่ยง หรือเดินทางข้ามจังหวัด ทำนแยกตัวเพื่อที่จะสังเกตอาการเป็นระยะเวลา 14 วัน รวมทั้งหาเครื่องตรวจโควิด-19 (Antigen Test Kit) มาตรวจทั้งหมดเอง ประชาชนเห็นว่าสถานที่ให้บริการมีการสแกนผ่านแอปพลิเคชันไทยชนะ และทำนได้สแกนแอปนี้ ก่อนเข้าไปใช้ในสถานที่แห่งนี้ ประชาชนเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งใน อบต./เทศบาล มีการ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันไทยชนะ และประชาชนสามารถถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชัน ไทยชนะให้กับครอบครัวได้ คือ มีการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด

และยังพบว่า มาตรการป้องกันควบคุมโรคโควิด 19 จะต้องมีการร่วมมือกันระหว่างโรงพยาบาล สาธารณสุขอำเภอ เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยจะมีการแบ่งภาระหน้าที่ให้แต่ละหน่วยรับผิดชอบ ไม่มีการรวมกลุ่ม สังสรรค์กัน และมีการล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์อยู่ตลอดเวลาหลังจากกลับมาจากทำธุระ หรือหยิบจับ

สิ่งของ ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัย Rogers (1986) ที่กล่าวถึงทำให้รับรู้ถึงความกลัวและความอันตรายจากโรคระบาด นำไปสู่การช่วยกันป้องกัน โดยมาตรการการป้องกันการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้วยด้านการควบคุมจำนวนผู้ให้บริการ การสวมหน้ากากอนามัย และการทำความสะอาดรอบพื้นที่ ถือเป็นการลดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้ออีกด้วย ซึ่งทำให้เกิดความมั่นใจและความพึงพอใจในการเข้าใช้บริการศูนย์การค้าและสถานที่สาธารณะ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการเมืองท้องถิ่นมีการสร้างความตระหนัก การรับรู้ถึงอันตรายของโควิด 19 และมีการสร้างหนทางที่สามารถปกป้องตัวเองจากอันตราย

อภิปรายผลตามผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เกี่ยวกับเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

จากผลการวิจัยที่พบว่า ประชาชนเห็นว่าสถานที่ราชการไม่ได้ดำเนินการตามมาตรการเอื้ออำนวยให้ท่านปฏิบัติตามแนวทางการเว้นระยะห่าง คือ เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ประชาชนขาดความตระหนักในการเดินทางในที่ชุมชนโดยไม่มีการเว้นระยะห่าง มีการเบียดเสียด อยู่ห่างกันไม่เกิน 1 เมตร และพบว่า ประชาชนมีการรวมกลุ่ม โดยไม่คำนึงถึงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คือ พบประชาชนไม่สวมหน้ากากในการเดินทางไปสถานที่ต่างๆ และพบว่าประชาชนจำนวนหนึ่งมีพฤติกรรมสวมใส่หน้ากากอนามัยไว้ได้คงจึงไม่ปลอดภัยต่อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ประชาชนเห็นว่าการสวมใส่หน้ากากอนามัยที่มีการสัมผัสบ่อยๆ เสี่ยงต่อการติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 พบว่า ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการในสถานที่ราชการไม่ล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ คือ เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด พบว่าประชาชนไม่ล้างมือด้วยแอลกอฮอล์เจล เมื่อมีการสัมผัสกับ ปากกา และเก้าอี้ในระดับมาก และพบเห็นประชาชนละเลยในการล้างมือก่อนเข้าใช้บริการสถานที่ต่างๆ พบว่าประชาชนเดินทางไปสถานที่ราชการ เอกชน ไม่มีการคัดกรองอุณหภูมิก่อนเข้าใช้บริการ เห็นว่าประชาชนไม่ตระหนักในการตรวจวัดอุณหภูมิก่อนการเข้าใช้บริการ พบว่าสถานที่ต่างๆ ไม่มีการตรวจวัดอุณหภูมิก่อนการเข้าใช้บริการ พบประชาชนที่กลับมาจากต่างจังหวัดหรือกลุ่มเสี่ยงไม่แจ้งให้กับ อสม. ผู้ใหญ่ทราบ คือ พบว่าประชาชนบางคนมีไข้ ไอ จาม และเวียนศีรษะ ไม่ยอมกักตัว/ตรวจโควิด 19 พบว่า อุปกรณ์ (Antigen Test Kit) มีไม่เพียงพอต่อการตรวจโควิด 19 กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง พบว่าประชาชนไปสถานที่ราชการ เอกชน ไม่สแกนแอปพลิเคชันไทยชนะการเข้าออก ในการใช้บริการ พบประชาชนไม่สามารถที่จะเข้าใช้แอปพลิเคชันไทยชนะในการสแกนเพื่อที่จะเข้าใช้บริการ และพบว่าประชาชนไม่สนใจและละเลยต่อการใช้แอปพลิเคชันไทยชนะเพื่อลงทะเบียนเข้าไปในสถานที่ต่างๆ

นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบปัญหาเกี่ยวกับ “D - M - H - T - T - A” คือพบว่า ปัญหาจากการไม่ตระหนักถึงความปลอดภัย เพราะส่วนใหญ่จะอยู่ในที่แออัด จึงไม่สามารถที่จะรักษาระยะห่างกับผู้อื่นได้ การสวมหน้ากากอนามัยยังมองไม่เห็นความสำคัญเพราะความเชื่อผิดของคนบางคน จนกระทั่งได้เห็นถึงผลที่ไม่สวมหน้ากากอนามัยว่าไม่สามารถติดโรคได้โดยตรง ขณะที่ประชาชนยังบางคนที่ยังสวมหน้ากากไว้ได้คงอยู่ ดังนั้นเราจึงต้องมีการปลูกฝังและให้ความสำคัญกับบุตรหลานสวมหน้ากากอนามัยทุกครั้งที่ออกจากบ้าน มาตรการมีส่วนน้อยเพราะสถานที่ต่างๆ จะมีการนำเจลแอลกอฮอล์มาตั้งให้บริการบางคนอาจมีเจลเป็นส่วนตัวที่พกมาด้วยตลอด ปัญหาที่เกิดจากมาตรการนี้คือบางท่านไม่เห็นความสำคัญถือว่าตนเองแข็งแรงไม่ต้องวัดก็ได้ แต่เชื้อโรคก็มีพัฒนาตนเองอาจจะไม่แสดงอาการโดยการวัดอุณหภูมิ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถตรวจให้ได้ หากไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง เพราะบางพื้นที่มีการปิดกั้นการติดเชื้อ บางพื้นที่เครื่องหาเชื้อโควิดขาดแคลน และประชาชนบางกลุ่มไม่สามารถที่จะใช้มือถือสแกนเข้าแอปไทยชนะ เพราะด้วยเนื่องจากมือถือที่ใช้อาจไม่รองรับสำหรับแอปไทยชนะ ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัย โกวิทย์ พวงงาม (2544) เนื่องมาจากปัญหาประชาชนในตำบลที่ไม่ให้ความร่วมมือมักหลบเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และไม่เห็นความสำคัญของปัญหาด้านสุขภาพ ขณะที่สมาชิกหน่วยงานรัฐมองว่าข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติการออกข้อบังคับ หรือกฎระเบียบด้านการป้องกันควบคุมโรคที่เข้มงวดอาจส่งผลกระทบต่อฐานะและเสี่ยงของคนจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การดำเนินการบังคับใช้กฎหมายหรือข้อบังคับเพื่อใช้ในการควบคุมโรคไม่เป็นผลเท่าที่ควรจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการชี้แจงทำความเข้าใจหรือวางมาตรการในการออกกฎระเบียบรองรับให้หน่วยงานรัฐสามารถแสดงบทบาทหน้าที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับ

มากที่สุด เพราะประชาชนมีการหลบ หลีกเสี่ยง ที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย หรือข้อบังคับต่าง ที่รัฐบาลออกมาให้ประชาชนปฏิบัติ มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบ มีการรวมกลุ่มกันทำให้เสี่ยงต่อการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

อภิปรายผลตามผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการเมืองท้องถิ่นกับการจัดการป้องกันควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

จากผลการวิจัยที่พบว่า ประชาชนเห็นด้วยในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับเทศบาล/อบต. จัดให้มีระยะห่างระหว่างบุคลากรหรือผู้ที่เข้ามาติดต่อภายในสถานที่ราชการตามมาตรการที่รัฐกำหนด ประชาชนเห็นประกาศ/การทำเครื่องหมายทางเดิน/เก้าอี้ นั่ง เพื่อเว้นระยะห่างเป็นประโยชน์ต่อท่านในการปฏิบัติตาม และเทศบาล/อบต. มีจุดบริการให้กับผู้ที่มาใช้บริการเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด 19 นอกจากนี้ ประชาชนเห็นด้วยกับแนวทางต่างๆ ต่อไปนี้ในระดับมาก คือ มีการแจ้งให้ประชาชนหลีกเลี่ยงเข้าไปในสถานที่ที่มีผู้คนหนาแน่น เช่น ห้างสรรพสินค้า ตลาด ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา และประชาชนสามารถที่จะสร้างความตระหนักให้กับผู้อื่นรับรู้และปฏิบัติตามโดยการสวมใส่หน้ากากอนามัยทุกครั้งที่ออกมาจากที่พักอาศัย ประชาชนใช้หน้ากากอนามัย กรณีจำเป็นต้องพบปะผู้อื่นและรักษาระยะห่างไม่น้อยกว่า 1-2 เมตร ประชาชนหลีกเลี่ยงการสัมผัสหน้ากากอนามัยขณะใช้งาน ถ้าหากหลีกเลี่ยงไม่ได้ทำนาล้างมือด้วยแอลกอฮอล์หรือใช้น้ำสบู่อ่อนๆ ประชาชนเห็นว่าเทศบาล/อบต. มีการติดป้ายประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากโควิด 19 และมีการแจกเจลแอลกอฮอล์ให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง ประชาชนล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ทุกครั้ง หลังจากมีอาหารไอหรือจาม เทศบาล/อบต. มีการจัดบุคลากรของหน่วยงานรัฐมาให้คำแนะนำและตรวจคัดกรองวัดอุณหภูมิของผู้ที่จะเข้ามาใช้บริการ เทศบาล/อบต. มีการกำหนดให้มีทางเข้า-ออกที่ชัดเจน และมีการคัดกรองผู้ที่มาใช้บริการพร้อมทำสัญลักษณ์ให้กับผู้ที่ผ่านการคัดกรอง เทศบาล/อบต. มีการจัดโรงพยาบาลสนามเพื่อกักตัวให้กับประชาชนที่กลับมาจากต่างจังหวัดหรือกลุ่มเสี่ยง เทศบาล/อบต. มีการจัดตั้งจุดตรวจการเข้า-ออกของหมู่บ้านเพื่อลดการแพร่ระบาดของโควิด 19 ประชาชนหลีกเลี่ยงการสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ที่มีการไอและไอจาม ประชาชนพบว่าสถานที่ราชการมีการเซ็นชื่อตรงจุดลงทะเบียนเพื่อเข้าใช้บริการ กรณีที่ประชาชนบางส่วนไม่สามารถที่จะใช้สมาร์ตโฟนหรือโทรศัพท์มือถือได้ ประชาชนเห็นว่าเทศบาล/อบต. มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับขั้นตอนในการเข้าใช้แอปพลิเคชันไทย และประชาชนเห็นด้วยในแนวทางการแก้ไขปัญหาในระดับมากเกี่ยวกับการให้เทศบาล/อบต. สร้างความตระหนักในการเข้าใช้แอปพลิเคชันไทยขณะเพื่อลงทะเบียนเข้าไปใช้ในสถานที่ต่างๆ

นอกจากนี้ แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับ “D - M - H - T - A” ยังพบว่า การปฏิบัติต่อไปนี้ก็จะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคด้วย กล่าวคือ ทางหน่วยงานรัฐหรือเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับลูกบ้านอยู่บ่อยๆ หรือทำสัญลักษณ์ให้มีการเว้นระยะห่างเพื่อลดการแออัด และมีการบางสถานที่มีการจำกัดจำนวนเข้าใช้บริการ เช่น ธนาคาร ในสถานที่หรือห้างสรรพสินค้าย่านใจกลางเมืองของบุคคลในครอบครัวตลอดจนประชาชนที่อยู่ในชุมชนถึงผลเสียของการไม่สวมหน้ากากอนามัย มีจุดบริการประชาชนในการวัดอุณหภูมิ สามารถที่จะให้สถานที่นั้นวางกล่องหน้ากากไว้ให้สำหรับประชาชนที่ไม่สวมหน้ากากมา หน่วยงานรัฐและเอกชนยังถึงความไม่ปลอดภัยจากการไม่ล้างมือ เพราะมือถือเป็นอวัยวะที่สำคัญของร่างกายในการสัมผัสและหยิบจับสิ่งต่างๆ และมีการจัดตั้งจุดบริการเจลแอลกอฮอล์สำหรับประชาชนในการเข้าใช้บริการ ทางหน่วยงานรัฐและเอกชน จัดให้มีคนเฝ้าหน้าประตูทางเข้า-ออก เพื่อจะให้ประชาชนที่เข้ามาวัดอุณหภูมิ และให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่มีการคัดกรองเพื่อความปลอดภัยของตนเองและบุคคลรอบข้าง ทางหน่วยงานรัฐมีการแจ้งให้กับบุคคลที่เข้ามาจากกลุ่มเสี่ยงให้เข้ารับการตรวจ หากพบว่าตนเองมีความเสี่ยงสูงต้องเข้ารับการตรวจก่อนที่จะแสดงอาการ และกักตัวเพื่อสังเกตอาการ หากพบว่าบุคคลที่อยู่ในชุมชนสัมผัสกับผู้ป่วยต้องให้คำแนะนำแก่เขา เพื่อเฝ้าสังเกตอาการ และในการสแกนแอปไทยชนะ ประชาชนให้ความร่วมมือกับทางสถานที่ที่มีการจัดโครงการไทยชนะ เพื่อความรวดเร็วและป้องกันตนเองจากการสัมผัสอุปกรณ์ ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัย กิตติพร เนาว์สุวรรณ และคณะ (2563) ที่ผ่านมา พบว่า พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของ อสม. ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เนื่องจากอสม. มีบทบาทสำคัญในการร่วมดำเนินกิจกรรมเฝ้าระวัง ควบคุมโรคไวรัสโคโรนา 2019 ตามแนวทางของกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ เยี่ยมบ้านโดยเคาะประตู คัดกรองด้วยการวัดไข้ สอนและให้ความรู้ประชาชน การติดตามการเข้า

ออกของกลุ่มเสี่ยง ตลอดจนการรายงานผลการดำเนินงานวันต่อวัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าหารโดยภาพรวมของการแก้ไขปัญหาของการเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันควบคุมโรคโควิด 19 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในเรื่องของ การแก้ไขปัญหาและอุปสรรค จะก่อให้เกิดความเป็นระเบียบ แต่จะมีบางส่วนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคได้ บุคคลที่ไม่ยอมให้ความร่วมมือในการกักตัว หรือกลับมาจากสถานที่เสี่ยง อาจก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคได้

สรุป

ภาพรวมของผลการวิจัย “การเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์”

พบว่า ประชาชนมีความเคร่งครัดในการเว้นระยะห่างกับคนอื่นอย่างน้อย 1 เมตร เมื่อออกไปข้างนอก และหลีกเลี่ยงการเดินทางออกนอกบ้านเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 รวมทั้งหลีกเลี่ยงการอยู่ในที่แออัด หรือผู้คนจำนวนมากเพราะต้องการเว้นระยะห่างกับคนอื่น การสวมหน้ากากอนามัยทุกครั้งเพื่อลดการฟุ้งกระจายของเชื้อโรคเมื่อออกไปนอกบ้าน และมีการเปลี่ยนหน้ากากอนามัยทุกครั้งหลังจากกลับมาจากทำธุระนอกบ้าน นอกจากนี้ประชาชนเห็นว่าเทศบาล/อบต.ควรมีมาตรการให้พนักงานให้บริการประชาชนมีการสวมหน้ากากตลอดเวลา ควรมีการแจกเจลแอลกอฮอล์ให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง ซึ่งมีการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด และยังพบว่า มาตรการป้องกันควบคุมโรคโควิด 19 จะต้องมีการร่วมมือกันระหว่างโรงพยาบาล สาธารณสุข อำเภอ เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยจะมีการแบ่งภาระหน้าที่ให้แต่ละหน่วยรับผิดชอบ ไม่มีการรวมกลุ่มสังสรรค์กัน และมีการล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์อยู่ตลอดเวลาหลังจากกลับมาจากทำธุระหรือหยิบจับสิ่งของ

ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ประชาชนเห็นว่าสถานที่ราชการบางแห่งไม่ได้ดำเนินการตามมาตรการเฝ้าระวังให้ประชาชนปฏิบัติตามแนวทางการเว้นระยะห่าง รวมทั้งประชาชนขาดความตระหนักในการเดินทางในที่ชุมชนโดยไม่มีการเว้นระยะห่าง มีการเบียดเสียด อยู่ห่างกันไม่เกิน 1 เมตร และพบว่า ประชาชนมีการรวมกลุ่ม โดยไม่คำนึงถึงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด 19 คือ พบประชาชนไม่สวมหน้ากากในการเดินทางไปสถานที่ต่างๆ และพบว่าประชาชนจำนวนหนึ่งมีพฤติกรรมสวมใส่หน้ากากอนามัยไม่ได้ค้างจึงไม่ปลอดภัยต่อโรคติดเชื้อไวรัสโควิด-19 รวมทั้งพบว่า ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการในสถานที่ราชการไม่ล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ และพบว่า ประชาชนที่กลับมาจากต่างจังหวัดหรือกลุ่มเสี่ยงไม่แจ้งให้กับ อสม./ผู้ใหญ่บ้าน

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการเมืองท้องถิ่นกับมาตรการการป้องกันควบคุมโรคโควิด 19 ในพื้นที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ประชาชนเห็นด้วยในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับเทศบาล/อบต. จัดให้มีระยะห่างระหว่างบุคลากรหรือผู้ที่เข้ามาติดต่อภายในสถานที่ราชการตามมาตรการที่รัฐกำหนด ประชาชนเห็นประกาศ/การทำเครื่องหมายทางเดิน/เก้าอี้ขึ้น เพื่อเว้นระยะห่างเป็นประโยชน์ต่อท่านในการปฏิบัติตาม และเทศบาล/อบต.มีจุดบริการให้กับผู้มาใช้บริการเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด 19 นอกจากนี้ แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับ “D – M – H – T – T – A” คือ ทางหน่วยงานรัฐหรือเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับบุคลากร/ลูกบ้านอยู่บ่อยๆ หรือทำสัญลักษณ์ให้มีการเว้นระยะห่างเพื่อลดการแออัด และมีบางสถานที่มีการจำกัดจำนวนเข้าใช้บริการ รวมทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชนยังถึงความไม่ปลอดภัยจากการไม่ล้างมือ ตลอดจนหน่วยงานรัฐและเอกชนจัดให้มีคนเฝ้าหน้าประตูทางเข้า-ออก เพื่อจะให้ประชาชนที่เข้ามาวัดอุณหภูมิ และให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่มีการคัดกรองเพื่อความปลอดภัยต่อตนเองและบุคคลรอบข้าง รวมทั้งหน่วยงานรัฐมีการแจ้งให้กับบุคคลที่มาจากกลุ่มเสี่ยงให้เข้ารับการตรวจ หากพบว่าตนเองมีความเสี่ยงสูงต้องเข้ารับการตรวจก่อนที่จะแสดงอาการและกักตัวเพื่อสังเกตอาการ หากพบว่ามีความเสี่ยงสูงต้องเข้ารับการตรวจก่อนที่เขา เพื่อเฝ้าสังเกตอาการ เพื่อความรวดเร็วและป้องกันตนเองจากการติดเชื้อโควิด 19

องค์ความรู้ใหม่และผลที่เกิดต่อสังคม ชุมชน ท้องถิ่น

1. เทศบาล/อบต. จัดให้มีระยะห่างระหว่างบุคลากรหรือผู้ที่เข้ามาติดต่อภายในสถานที่ราชการตามมาตรการที่รัฐกำหนด และปิดประกาศ/การทำเครื่องหมายทางเดิน/เก้าอี้นั่ง เพื่อเว้นระยะห่างเป็นประโยชน์ต่อท่านในการปฏิบัติตามประชาชนเห็น และเทศบาล/อบต.มีจุดบริการให้กับผู้มาใช้บริการเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด 19 โดยเฉพาะ
2. หน่วยงานรัฐหรือเอกชนให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับบุคลากร/ลูกบ้านอยู่บ่อยๆ หรือทำสัญลักษณ์ให้มีการเว้นระยะห่างเพื่อลดการแออัด และมีการบางสถานที่มีการจำกัดจำนวนเข้าใช้บริการ เช่น ธนาคาร หรือห้างสรรพสินค้า ย้ำเตือนตนเองของบุคคลในครอบครัวตลอดจนประชาชนที่อยู่ในชุมชนถึงผลเสียของการไม่สวมหน้ากากอนามัย รวมทั้ง หน่วยงานรัฐและเอกชนยังถึงความไม่ปลอดภัยจากการไม่ล้างมือ และจัดให้มีคนเฝ้าหน้าประตูทางเข้า-ออก เพื่อจะให้ประชาชนที่เข้ามาวัดอุณหภูมิ และให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่มีการคัดกรองเพื่อความปลอดภัยต่อตนเองและบุคคลรอบข้าง
3. ให้มีการค้นหาผู้ป่วยในพื้นที่อย่างรวดเร็ว สนับสนุนให้ทุกองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน จัดทำมาตรการป้องกันและการแพร่ระบาดภายในองค์กร เพื่อป้องกันบุคลากรขององค์กรไม่ให้ติดเชื้อ และจัดทำแผนป้องกันและมีการป้องกันตามความเหมาะสม
4. ลดความตระหนกของประชาชน เพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารความเสี่ยงให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ทันเวลา จัดการข่าวลือหรือข่าวปลอมในสื่อสาธารณะอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งสร้างความรู้ด้านโรค ระบาดในมิติต่างๆ ให้มีการป้องกันการติดเชื้อ การปฏิบัติตัวขณะป่วย และการดูแลผู้ป่วยที่บ้าน
5. พิจารณาประกาศพื้นที่ประสบภัยพิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันบรรเทาสาธารณภัยตาม ความเหมาะสมทันเวลา

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะได้รับความอนุเคราะห์และเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาเป็น อย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิพงศ์ บัวชัย อาจารย์ ดร.ธิดา ลือชา รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี สุขเกษม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงไกร ทองจิตติ ที่ให้ความอนุเคราะห์ให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิสสิฐกุล แก้วงาม ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชยา เลือดชัยพฤกษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี สุขเกษม ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.จุมพล หนีมนานิช ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในการสอบ วิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณ เพื่อนร่วมรุ่นรัฐศาสตรมหาบัณฑิตรุ่นที่ 2 ที่ให้ความอนุเคราะห์ให้คำแนะนำในการทำ วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบคุณ คุณจุฑามาศ แก้วโยน ผู้ประสานงานของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ให้คำแนะนำประสานงาน กับอาจารย์ ประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิ และประสานงานกับมหาวิทยาลัย ในการวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านที่ได้กล่าวถึงและผู้ที่ไม่ได้เอ่ยนามในที่นี้ได้มีส่วนช่วยเหลือใน การสนับสนุนให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา จึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านด้วยความจริงใจ และขอบขอบคุณประโยชน์ อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นกตเวทิตาคุณแต่บิดามารดา ครู อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมาขออ้อมคารวะ แต่ผู้เขียนตำราวิชาการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและใช้อย่างทั่วถึง

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมโรค. (2564). แนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019(COVID-19)หรือโควิด สำหรับประชาชนทั่วไปและกลุ่มเสี่ยง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.dde.moph.go.th>. (วันที่ค้นข้อมูล: 15 พฤษภาคม 2565).

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2563). *เรื่องแนวทางการจัดทำประชาคมท้องถิ่นกรณีการเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)*.
- กล้า ทองขาว. (2548). *การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติแนวคิดทฤษฎีและแนวความคิดการดำเนินงาน. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- กาญจนา ปัญญาธร และคณะ. (2564, มกราคม-มิถุนายน). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันโรค(COVID-19) บ้านหนองสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า*, 32(1), 189-204.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2553). *แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาลท้องถิ่นว่าด้วยการมีส่วนร่วมและโปร่งใส. กรุงเทพฯ: มูลนิธิส่งเสริมการปกครอง.*
- คำรณ ภูหอมหวาน. (2555). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. (การค้นคว้าอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*
- จักรกฤษ เสง่า และคณะ. (2564, พฤษภาคม-สิงหาคม). วิถีชีวิตใหม่ในการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารโรงพยาบาลสกลนคร*, 24(2), 58-73
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2554). *การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- จุมพล นิมิพานิช. (2549). *การวิเคราะห์นโยบาย : ขอบข่ายแนวคิด ทฤษฎีและกรณีตัวอย่าง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2552). *รัฐ. กรุงเทพฯ: สถาบันนโยบายศึกษา.*
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2550). *ทศธรรม : ตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.*
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2552). *พลวัตการมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.*
- ธนพิชญ์ เผือกพิพัฒน์. (2564, พฤษภาคม-สิงหาคม). การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามมาตรการของรัฐในสถานการณ์โควิด – 19 : กรณีศึกษาแขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 5(2), 1-4.
- ธัญญารัตน์ สระแก้ว และศิวิศ ศรีโคคาญกุล. (2565, มีนาคม). รูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการช่วยเหลือและป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด – 19 (COVID-19) : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น. *วารสารการพัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่* 7(2), 347.
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ. (2546). *ทิศทางการปกครองท้องถิ่นไทยและต่างประเทศเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.*
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2562). *หลักและแนวทางการศึกษาการเมืองท้องถิ่นในเอกสารการสอนชุดวิชาหลักและแนวทางการวิเคราะห์การเมืองท้องถิ่น หน่วยที่1. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- ปานิสรา พสุรัตน์. (2564). *ประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสยาม.*
- พิษณุ เพชรกุล. (2565). *บทบาทขององค์กรปกครองท้องถิ่นในการนำนโยบายการป้องกันและระงับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบางดินเปิด อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- รัฐกุล เสนารา, ชาญชัย ฮวดศรี และปรัชญา มีโนทองมหาศาล. (2564, กันยายน). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อมาตรการควบคุมโรคโควิด – 19 ในอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น. *วารสารร้อยแก่นสารวิชาการ*, 6(9), 239-251. ราชกิจจานุเบกษา. (2563). วันที่ 12 มิถุนายน 2563

- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2550). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). *นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด
- สีติปาตียะ อีลาและคณะ. (2564, กรกฎาคม-ธันวาคม). การแก้ปัญหาการรับมือและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงเตี้ย อำเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี. *วารสารมหาวิทยาลัยหาดใหญ่*, 8(2), 1-20.
- วรเดช จันทศรี. (2551). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด
- วรายุทธ นาคอ้าย, กมลนัฏ ม่วงอิม และเดชา วรรณพาล. (2563, กันยายน-ธันวาคม). กระบวนการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคโควิด19 : กรณีศึกษาผู้สูงอายุพหุติพลังชุมชนหนองตะโก. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี*, 14(3), 20-30.
- วลัยพร รัตนเศรษฐ และสมศักดิ์ วานิชยาภรณ์. (2564, กรกฎาคม-สิงหาคม). บทบาทภาครัฐในการบริหารจัดการกับการแพร่ระบาดของโควิด-19. *วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 4(2), 171-187.
- วลีรัตน์ หิรัญศิริวโรตติ. (2564). ปัจจัยความสำเร็จในการควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของเทศบาลเขาสมิง จังหวัดตราด. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วันชัย วัฒนศัพท์, ถวิลวดี บุรีกุล และเมธิศา พงษ์ศักดิ์ศรี. (2551). *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชนการตัดสินใจที่ดีกว่าโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม*. ขอนแก่น: ศิริภัณฑ์ ออฟเซ็ท
- วุฒิพงศ์ บัวชัย. (2564). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการวิจัยทางรัฐศาสตร์ 1-2*. เพชรบูรณ์: หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สมบัติ อารังอัญวงศ์. (2546). *นโยบายสาธารณะ : แนวคิดการวิเคราะห์และกระบวนการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมาธรรม
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2563). *แผนการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมจากผลกระทบของไวรัสโควิด 19 และโครงการภายใต้กรอบวงเงิน 4 แสนล้านบาท ตาม พ.ร.ก.กู้เงินฯ 1 ล้านล้านบาท (รอบที่ 1)*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://nser.go.th/wpecontent/uploads/2020/07>. (วันที่ค้นข้อมูล: 2 มิถุนายน 2565).
- องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่. (2564). *คู่มือการจัดทำแผนพัฒนา 5 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่*. เพชรบูรณ์: ตีติการพิมพ์
- อภิรัฐ จินาพร. (2565, 8-9 กุมภาพันธ์). ความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-9) ของประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติเรื่องคุณภาพของการบริหารจัดการและนวัตกรรม ครั้งที่ 7*. นครปฐม.
- เอราวัน ฤกษ์ชัย. (2564). *การนำนโยบายป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.